

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine

br. 04/22

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Opći okvirni sporazum), prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i članom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u vezi sa civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da upotrijebi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi s tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu s gore navedenim, "donošenjem obavezujućih odluka, kada to ocijeni neophodnim", o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) "mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se takođe na stav 4 Rezolucije 1174 (1998) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda od 15. juna 1998. godine, prema kojem Vijeće sigurnosti, u skladu s poglavljem VII Povelje

Ujedinjenih naroda “...ponavlja da je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje Aneksa 10 o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora i da u slučaju spora može davati svoja tumačenja i preporuke, te donositi obavezujuće odluke, kako god ocijeni da je neophodno, o pitanjima koja je obrazložilo Vijeće za implementaciju mira u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine”;

Imajući u vidu da je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda više puta potvrdilo, putem svojih rezolucija usvojenih u skladu s poglavljem VII Povelje Ujedinjenih naroda, da uloga visokog predstavnika kao konačnog autoriteta u zemlji u pogledu implementacije Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir obuhvata “ovlast da donese obavezujuće odluke, kada procijeni da je to neophodno, o određenim pitanjima, kako je to obrazložilo Vijeće za implementaciju mira u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine”;

Napominjući da Ustav Bosne i Hercegovine utvrđuje da je Bosna i Hercegovina demokratska država koja funkcioniра u skladu sa zakonom i na osnovu slobodnih i demokratskih izbora te da je načelo periodičnosti izbora čvrsto ugrađeno u međunarodno pravo, budući da mu se osigurava istaknuta pozicija kako na osnovu Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima tako i Dodatnog protokola uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima;

Ističući da je Ustavom Bosne i Hercegovine, u njegovom članu VIII(1), utvrđeno da će Parlamentarna skupština svake godine, na prijedlog Predsjedništva, usvojiti budžet kojim se finansiraju troškovi potrebni za izvršavanje nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine, te da se članom VIII(2) predviđa da, ukoliko se takav budžet ne usvoji blagovremeno, budžet za prethodnu godinu će biti korišten na privremenoj osnovi;

Tumačeći da je obrazloženje imperativne odredbe člana VIII(2) Ustava BiH da se osigura efikasno funkcioniranje države i

njenih institucija u situaciji kada zakonodavac nije bio u mogućnosti da budžet usvoji blagovremeno;

Izražavajući žaljenje što Zakon o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine, propisujući da je za privremeno finansiranje potrebna odluka Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, odstupa od odredbe člana VIII(2) Ustava BiH i ograničava djelotvornost navedene ustavne odredbe, te samim tim pruža mogućnost onima koji nisu usvojili budžet u skladu s članom VIII(1) Ustava da dalje blokiraju finansiranje institucija;

Podsjećajući da su u dopisima upućenim ministru finansija i trezora Bosne i Hercegovine u januaru i aprilu 2022. članovi međunarodne zajednice ministra pozivali da osigura sredstva za održavanje Općih izbora 2022. godine, navodeći da nepostojanje budžeta za 2022. godinu i privremeno finansiranje ne moraju ograničiti ukupne kapacitete i obim aktivnosti koje je Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine obavezna obaviti u cilju provođenja pripremni radnji uključujući i nabavke neophodne za provođenje općih izbora, budući da su te aktivnosti već predviđene u odluci o privremenom finansiranju;

S obzirom da je Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine 4. maja 2022. donijela Odluku o raspisivanju i održavanju Općih izbora u Bosni i Hercegovini 2022. godine, prema kojoj će se izbori održati u nedjelju, 2. oktobra 2022. godine;

S obzirom i na to da je već uveliko istekao zakonski rok od 15 dana u kojem su nadležne institucije bile dužne osigurati sredstva, a da Vijeće ministara Bosne i Hercegovine Centralnoj izbornoj komisiji Bosne i Hercegovine nije omogućilo da nastavi s aktivnostima koje su potrebne za pravodobno održavanje izbora;

S obzirom da je Izbornim zakonom BiH, u članu 1.2a. st. (1) i (6) propisano da se u budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine osiguravaju

sredstva za osiguranje vršenja ovlaštenja Centralne izborne komisije BiH iz člana 2.9 i člana 2.19 stav (17) ovog Zakona i da ta sredstva moraju obezbijediti nadležne institucije u roku od 15 dana od dana donošenja odluke Centralne izborne komisije BiH o raspisivanju izbora, te s obzirom na činjenicu da nadležni organi Bosne i Hercegovine nisu blagovremeno osigurali potrebna sredstva, što predstavlja nedvosmisleno kršenje navedenih obaveza;

Ponovo potvrđujući da građanima Bosne i Hercegovine mora biti omogućeno da ostvaruju svoja demokratska prava na slobodnim, pravičnim i demokratskim izborima i da uvjeti za takve izbore postoje uprkos nemogućnosti njihovih političkih lidera da postignu kompromis po pitanju izborne reforme;

Imajući na umu istaknuto mjesto koje izbori imaju prema Općem okvirnom sporazumu za mir i njegovim aneksima i uvjereni u potrebu da se olakša rješavanje prethodno navedenih poteškoća kako bi se garantiralo održavanje slobodnih, pravičnih i demokratskih izbora 2. oktobra 2022. godine;

Uzimajući u obzir, imajući u vidu i konstatirajući sve prethodno navedeno, ovim donosim sljedeću odluku:

ODLUKA

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Odluka) koja je priložena u nastavku čini sastavni dio ove Odluke.

Ova Odluka stupa na snagu na privremenoj osnovi, sve dok je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o

finansiranju institucija Bosne i Hercegovine stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje na službenoj internetskoj stranici Ureda visokog predstavnika i u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 7. juna 2022.

Christian Schmidt

Visoki predstavnik

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine

Član 1.

U članu 11. (Privremeno finansiranje), stav 2. Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 61/04, 49/09, 42/12, 87/12 i 32/13) mijenja se i glasi:

"(2) S ciljem obavljanja zakonom utvrđenih aktivnosti budžetskih korisnika, privremeno finansiranje ostvaruje se u iznosu od jedne četvrtine budžeta za finansiranje institucija Bosne i Hercegovine, u skladu s posljednjim zakonom o budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine. Ministar finansija i trezora Bosne i Hercegovine obavezan je izvršiti ovu odredbu i obavezan je to učiniti blagovremeno."

U članu 11. stav (6) Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine mijenja se i glasi:

"(6) Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine usvaja zakon o budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine do 31. marta. Ukoliko Parlamentarna skupština budžet za tekuću fiskalnu godinu ne usvoji do 31. marta tekuće godine, realizirat će se samo tekući rashodi neophodni za funkcioniranje institucija Bosne i

Hercegovine, u okviru iznosa rashoda propisanih stavom (2) ovog člana.”

U članu 11. iza stava (6), dodaju se novi stavovi (7), (8) i (9), koji glase:

“(7) Izuzetno od odredbi stava (2) ovog člana, za vrijeme privremenog finansiranja, rashodi predviđeni za finansiranje izbora koje provodi Centralna izborna komisija, a koji se pokrivaju iz budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine u skladu s Izbornim zakonom Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik Bosne i Hercegovine” br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13, 7/ 14, 31/16 i 41/20) smatraju se tekućim rashodima i realiziraju se u skladu s budžetskim zahtjevom Centralne izborne komisije.

(8) Za izvršenje zahtjeva Centralne izborne komisije nadležno je Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine. Izuzetno od odredbi bilo kojeg drugog zakona, ukoliko ministar finansija i trezora Bosne i Hercegovine nije u mogućnosti ili neće da izvrši zahtjev Centralne izborne komisije za finansiranje izbora u propisanom roku, zamjenik ministra finansija i trezora Bosne i Hercegovine će izvršiti takav zahtjev narednog dana po isteku navedenog roka.

(9) Kaznene odredbe iz člana 34. stav (2) ovog Zakona primjenjuju se na ministra i zamjenika ministra finansija i trezora Bosne i Hercegovine u slučaju neizvršavanja obaveza određenih stavovima (2) i (7) ovog člana.”

Član 2.

Član 23. (Provođenje kontrole) Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine mijenja se tako što se brišu riječi “i koji nije zasnovan na odgovarajućim procedurama”.

Član 3.

U članu 34. stav (2) Zakona o finansiranju institucija Bosne i Hercegovine dodaje se nova tačka a) koja glasi:

“a) postupa u suprotnosti s odredbama člana 11. ovog Zakona;”.

Dosadašnje tačke a) i b) postaju tačke b) i c).

Član 4.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja na službenoj internetskoj stranici Ureda visokog predstavnika, ili prvog dana od dana objavljivanja u “Službenom glasniku Bosne i Hercegovine”, koji god od tih dana nastupi ranije.